

nalet hvorfor, svarede de, at det var, fordi den gennemgaaende Trafik fra Sverige og Norge ikke var kommet frem, Togene var opholdte, og de sagde, at det var ganske regelmæssigt. Saa sagde jeg: Ja, naar Forsinkelsen er regelmæssig, synes jeg, den burde indberettes til Generaldirektoratet, for at der kan blive hjulpet derpaa. Jeg tænker mig ogsaa, at naar nu dette Dobbeltspor foreslaas, er det, fordi man har ment, at det maatte være rigtigt at undgaa disse stadige, regelmæssige Forsinkelser, som vil volde Trafikken endnu flere Vanskeligheder, naar Nordbanens Tog over Hellerup gennem Boulevardbanen skal føres ind til Centralbanegaarden sammen med hele den øvrige Trafik. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa dette 2det Spor paa Strækningen Holte—Hillerød optaget, og jeg tillader mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Underændringsforslag, idet jeg i øvrigt, ligesom det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), i det hele anbefaler det af det første Mindretal stillede Ændringsforslag.

Maa jeg, medens jeg har Ordet, i Anledning af, at den ærede Ordfører kom noget ind paa den Debat, der blev ført i Gaar angaaende Jernbaneraadet, tillade mig at sige, at mine politiske Meningsfæller indenfor Raadet, da de var med til at formulere de Spørgsmaal, der ønskedes forebragt Trafikministeren, ikke havde nogen som helst politisk Hensigt dermed. Det skyldtes ene og alene vort Ønske om, naar vi havde faaet Sæde i Jernbaneraadet, at være Staten behjælpelig med at faa det bedst mulige Resultat ud af Statsbanernes Drift, og jeg tror, at dersom den ærede Formand for Jernbaneraadet, i Stedet for at afvise Medlemmernes Ønsker i saa Henseende, havde, selv om det var sket under Protest til Raadets Protokol, ladet Henvendelsen til Ministeren nyde Fremme, saaledes at det havde staaet den højtærede Trafikminister frit, i Henhold til hans Fortolkning af den paa-gældende Bestemmelse i Statsbaneloven, om han vilde svare eller ej, saa var den Utilfredshed, som bl. a. i Gaar gentagende kom til Orde, ikke mindst gennem det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), slet ikke kommet frem. Jeg beklager overhovedet, at denne Utilfredshed er kommet frem, thi jeg skønner ikke rettere, end at

det er alles Pligt at samarbejde, for at de Statsforetagender, der drives, kommer til at gøre den størst mulige Nytte og stille sig i økonomisk Henseende saa gunstigt som muligt for Staten og for Samfundet. Jeg forsikrer den højtærede Trafikminister om, at dette var mine Meningsfællers og mit eneste Motiv til Henvendelsen, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil, som han ogsaa nævnede i Gaar, søge at bringe et saadant godt Forhold til Veje mellem Administrationen og Jernbaneraadet, at der kan udvikle sig et frugtbart Samarbejde mellem disse to Institutioner til Gavn for Statsbanerne.

Rambusch: En Del af Udvalgets Medlemmer har overdraget mig at udtale vor Begrundelse af, at vi maa stille os noget anderledes til visse Punkter af Lovforslaget end den ærede Ordfører. Disse Medlemmer ser paa visse Punkter lidt forskelligt paa Sagen og staar derfor som to Mindretal, men i de Hovedspørgsmaal, som det egentlig gælder, er vi fuldstændig enige og er saaledes et Flertal paa 9 Medlemmer, og jeg tillader mig derfor at omtale os som et Flertal. Det vigtigste af de Punkter, der er udeladte af det Mindretal, som følger den ærede Ordfører for Udvalget, og som vi ikke ønsker udeladt, er Anlægget af en ny dobbeltsporet Bane fra Aarhus til Randers med Højbane gennem Aarhus og Gennemkørsel gennem Randers, saaledes at begge disse Punkter ikke længere bliver Rebroussementsstationer, og naar vi til Trods for, hvad der kan tale imod det, mener at maatte fastholde det, er det af principielle Grunde. Det er vort Grundsyn paa de Krav, der maa stilles til Statsbanernes Udvikling, der er det afgørende for os, saa jeg er nødt til at gaa lidt mere ind paa principielle Betragtninger over dette Spørgsmaal, end jeg ellers vilde gøre ved en anden Behandling.

Flertallet er fuldt enigt med Udvalgets øvrige Medlemmer om Nødvendigheden af netop i disse vanskelige Tider at vise den størst mulige Sparsommelighed med Statens Midler, og vi vilde neppe gaa med til Forslag om saa store og kostbare Anlæg som dem, her er Tale om, naar det ikke var, fordi vi er overbeviste om, at netop god Økonomi kræver, at disse Anlæg forberedes